

Langs med Stuens fire nøgne Vægge løb en ganske simpel Træbænk, ovenover hvilken Murenes blaa Farve var afslidt indtil Mands Skulderhøjde. De fire høje Vinduer — to Fag paa hver Side af den om Vintren tilskoddede Havedør — var foroven dækkede med en smal Kappe af mørkerødt Sirts, og henne under det ene Par stod et langt, hvidskuret Egebord, bag hvis øverste Ende Bænken havde faaet Form af et Slags Højsæde. Desuden fandtes der et Par Straastole og — ligesom i Hansines Barndomshjem — en gammeldags Armstol henne ved Kakkelloven, endelig et grønmalet Hjørneskab ved Siden af Døren til Køkkenet og en seksarmet Lyseholder af Blik, der hang ned fra Midten af Loftet.

Denne Stue — Storstuen eller „Hallen“, som Egnens Folk holdt af at kalde den, fordi den i sin strenge Simpelhed var et Udslag af Emanuels gammelnordiske Tilbøjeligheder — udgjorde Familiens egentlige Opholdsrum. Alle Husets øvrige Værelser med Undtagelse af den forhenværende Dagligstue, der nu var Familiens Sovekammer, stod tomme og ubeboede eller anvendtes til Opbevaring af Sæd, Uld og Foderstoffer. Emanuel havde vel til eget Brug taget det Værelse i Arv, der i Provstens Dage var kendt og frygtet under Navn af „Studerekantoret“; men hele Møblementet her bestod af